

TOT ESTARÀ BÉ

Bon dia, jo sóc Andreu. Hui estic amb la Núria a casa seva a Montgat, prop de Badalona. La noia és una cabuda, però em tracta genial i és molt dolça. La qüestió és què m'agrada moltíssim. Tant, que començarem a eixir tot just tres anys enrere.

Avui quan et mire als ulls amb un somriure, sent que estàs una mica estranya, com si estigués mig plorant. No entenc el perquè, però se't veu molt trista. Quan et pregunte, no em respons, només gires la vista cap a la pilota de paper que hi ha sota la taula del menjador. Tracte d'endevinar què és el que t'ocorre però arribe a la conclusió que tractes d'amagar-me alguna cosa. Ja no sé què fer, perquè t'agafe la mà i sense cap motiu t'allunyes. Només em pregunte què és el que penses i just després em dius que vas cometre un error. Per què m'expliques després de cinc mesos que no m'estaves sent fidel? Per què no m'havies dit abans que t'agrada el meu millor amic l'Arnau? De sobte, comence a recordar quan ell em va dir que a la nostra relació no li veia cap futur i comence a caure en el que ell deia. Que ell t'agrade no m'importa, és el sentiment de traïció el que em fa morir per dins, el que pareix no anar-se'n mai. Tot el que sé ara, em fa voler allunyar-me de tu encara que mai no és fàcil. Sé que encara t'estime però per desgràcia açò ha acabat.

Rebeca Laguna Aliaga